

ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może uznać tych nauczycieli religii mojżeszowej, którzy:

a) przed upływem r. 1923 ukończyli 30 lat życia, przed tymże terminem odbyli sześć semestrów wyższych studjów w charakterze studentów oraz 5-cio letnią praktykę szkolną, z czego co najmniej 2 lata w szkołach średnich ogólnokształcących lub seminarjach nauczycielskich, jeżeli Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uzna: 1) praktykę za zadowalającą, 2) studja wyższe za dostatecznie udowodnione świadectwami prac seminaryjnych lub egzaminów półrocznych;

b) choć nie mogą się wykazać studjami wyższymi w zakresie wskazanym w punkcie a), czynią jednak zadość wymienionym tam innym warunkom, jeśli Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uzna ich pracę naukową lub pedagogiczną za wybitną;

c) przed 1 stycznia 1923 r. ukończyli przynajmniej 40 lat życia oraz przed tymże terminem 12 lat pracy szkolnej nauczycielskiej, z czego co najmniej 5 lat w szkołach średnich ogólnokształcących lub seminarjach nauczycielskich, jeśli Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uzna pracę tę za zadowalającą.

§ 5. Osobom, które uzyskują kwalifikacje zawodowe do nauczania religii mojżeszowej w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych na zasadzie §§ 3 i 4, wyda dyplomy na nauczycieli religii mojżeszowej w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, który władny jest uzależnić wydanie dyplomu od stwierdzenia należytego władania w słowie i piśmie językiem polskim w wypadkach, gdy ubiegający się o dyplom nie ukończył polskiej szkoły średniej ogólnokształcącej, polskiego seminarjum nauczycielskiego, lub polskiej szkoły wyższej.

Osoby, wymienione w §§ 3 i 4, winny wnieść w ciągu 6 miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia udokumentowane podania drogą służbową do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, w przeciwnym razie tracą prawo, przewidziane w §§ 3 i 4.

§ 6. Osoby, które w sposób określony § 2 uzyskają kwalifikacje zawodowe do nauczania religii mojżeszowej w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich, otrzymają dyplomy na nauczycieli religii mojżeszowej w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich od odnośnej komisji egzaminacyjnej.

§ 7. Nauczyciele religii mojżeszowej, którzy nie posiadają kwalifikacji, określonych jednym z powyższych paragrafów, a nie postarają się o ich nabycie przed końcem r. 1928, tracą prawo nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *K. Bartel*

716.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 30 listopada 1926 r.

w sprawie uzupełnienia artykułu 15 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej.

Na podstawie artykułu 7 ustęp e) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w sprawie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Punkt 1, ustęp a, rozdziału II artykułu 15 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51, poz. 314) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem z dnia 14 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. № 76, poz. 435), wymieniający artykuły wolne przy przywozie i wywozie od wszelkich opłat manipulacyjnych, uzupełnia się przez dodanie przed wyrazami: „piasek i glina”—słów: „oraz przeznaczone dla kopalń węgla”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Niezabytowski*

717.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 6 grudnia 1926 r.

w sprawie najwyższej normy zarobku robotnika, stanowiącej podstawę do obliczenia wkładek na rzecz funduszu bezrobocia.

Na podstawie ust. 2 art. 7 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 67 poz. 650) w brzmieniu ustawy z dnia 28 października 1925 r. (Dz. U. R. P. № 120 poz. 863) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiona w art. 7 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 67 poz. 650) w brzmieniu ustawy z dnia 28 października 1925 r. (Dz. U. R. P. № 120 poz. 863) najwyższa norma zarobku dziennego robotnika, stanowiąca podstawę do obliczenia wkładek zakładów pracy, obowiązanych do zabezpieczenia robotników i pracowników umysłowych na wypadek bezrobocia, podwyższa się na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia ze złotych 5 do złotych 6,6.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*